

Sygn. akt IV Pa 35/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Elblągu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Żywicka

Sędziowie: SO Grażyna Borzestowska (spr.)

SO Tomasz Koronowski

Protokolant : st. sekr. sądowy Łukasz Szramke

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2015r. w Elblągu

na rozprawie sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia **17 marca 2015r.**, sygn. akt **IVP 131/14**

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I, II i V i przywraca powoda A. S. do pracy u pozwanej na poprzednie warunki pracy i płacy,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 815,06 (osiemset piętnaście 6/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu - kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

Sygn. akt IV Pa 35/15

UZASADNIENIE

W dniu 13 czerwca 2014 roku do Sądu Rejonowego w Elblągu IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wpłynął pozew A. S. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 7 czerwca 2014 roku został poinformowany o rozwiązaniu z nim umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 1 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2020 roku z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia. W ocenie powoda było to niezgodne zarówno ze stanem faktycznym, jak i prawnym. A. S. jak wskazał dalej był Przewodniczącym Komitetu Założycielskiego Organizacji (...) z siedzibą w Ł., która zawiązała się w dniu 29 maja 2014 roku. W dniu 5 czerwca 2014 roku pozwany został poinformowany o powstaniu Komitetu Założycielskiego. Z tych też względów powód wskazał, że podlegał ochronie na podstawie art. 32 ust. 1,7 ustawy z dnia 23 maja 1991 roku o związkach zawodowych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 167). Ponadto powód podał, że jego stanowisko pracy dyspozytora-kierowcy nie mogło być zlikwidowane obecnie i w przyszłości.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, iż na początku 2014 roku podjęła decyzję o reorganizacji zakładu pracy polegającej na likwidacji stanowiska pracy – dyspozytora w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. Pozwana uznała, iż ze względów ekonomicznych oraz organizacyjnych postanowiła o podjęciu współpracy z podmiotem zewnętrznym. W okresie od marca do czerwca 2014 roku pozwana dokonała likwidacji wszystkich stanowisk pracy dyspozytorów w swoich organizacyjnych oddziałach w G. oraz w E.. Ponadto pozwana wskazała, że faktem było to, że prezes zarządu pozwanej, w dniu 5 czerwca 2014 roku odebrał przesyłkę od powoda działającego w imieniu komitetu założycielskiego, jednakże nie zapoznał się z jej treścią. W dniu 6 czerwca 2014 roku prezes zarządu był na wyjeździe służbowym i w tym samym dniu przesyłką konduktorską zostało do oddziału w E. dostarczone oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z powodem, które to zostało mu przedstawione w dniu 7 czerwca 2014 roku.

Pozwana wskazała, iż w dniach 6-8 czerwca 2014 roku nie miała wiedzy, że pracownicy (...) sp. z o.o. podjęli jakąkolwiek uchwałę o powołaniu zakładowej organizacji związkowej, ani iż powód był przewodniczącym komitetu założycielskiego jakiegokolwiek organizacji, a powodem rozwiązania umowy o pracę była likwidacja stanowiska pracy, a nie działalność związkowa.

Powód w toku rozprawy w dniu 15 stycznia 2015 roku wniósł o przywrócenie do pracy i odszkodowanie równoważne sześciokrotności kwoty 2.900 zł. Powód cofnął pozew w zakresie roszczenia w części dotyczącej sześciomiesięcznego odszkodowania.

Wyrokiem z dnia 17 marca 2015r. Sąd Rejonowy w Elblągu w punkcie I. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 8.120,46 zł brutto, w punkcie II. oddalił powództwo w części dotyczącej przywrócenia do pracy, w punkcie III. umorzył postępowanie w części dotyczącej cofniętego powództwa, w punkcie IV. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.115,18 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i w punkcie V. wyrokowi w pkt I nadał rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 2.706,82zł.

Rozstrzygnięcie swoje Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach:

Powód A. S. zatrudniony został w pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 1 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2020 roku na stanowisku dyspozytora – kierowcy. Umowa o pracę zawierała klauzulę o możliwości jej rozwiązania za dwutygodniowym okresem wypowiedzenia.

W dniu 29 maja 2014 roku Komitet (...) przy (...) sp. z o.o. Oddział w E. podjął uchwałę o przystąpieniu do Związku Zawodowego (...) w RP z siedzibą w Ł.. Na mocy podjętej uchwały związek nosił nazwę: Związek Zawodowy (...) w RP (...) przy (...) sp. z o.o. Oddział E. ul. (...), (...)-(...) E.. Związek zawodowy reprezentowany był przez komitet założycielski w składzie: przewodniczący – A. S. oraz sekretarz – R. O..

W dniu 5 czerwca 2014 roku prezes zarządu (...) sp. z o.o. K. K. został poinformowany, iż na terenie (...) oddziału spółki (...) utworzono związek zawodowy.

W dniu 8 czerwca 2014 roku powodowi wręczone zostało oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem. Jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę wskazano – likwidację stanowiska pracy.

Pozwany rozwiązał umowy o pracę z powodu likwidacji stanowiska pracy także z S. W., P. M. (1), P. D., S. P., J. K. oraz R. O..

Sąd Rejonowy wskazał, że powód A. S. domagał się przywrócenia do pracy na poprzednich warunkach, a w razie gdyby było to niemożliwe zasądzenia odszkodowania.

Sąd Rejonowy dokonując ustaleń faktycznych opierał się na dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy, która w toku procesu nie była kwestionowana przez strony postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw, aby waloru wiarygodności jej odmówić. Nadto Sąd Rejonowy opierał się na zeznaniach świadków, jak i stron postępowania.

Sąd Rejonowy uznał zeznania świadków A. K., Z. P., M. P., P. A., J. K., P. M. (2), R. O., P. S. (1), P. S. (2), A. T. oraz S. W. za wiarygodne, albowiem w dużej części były one spójne wewnątrz, jak i we wzajemnych relacjach. Ponadto były one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym na potrzeby niniejszego postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z treścią przepisu art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 roku o związkach zawodowych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 167) pracodawca bez zgody zarządu zakładowej organizacji związkowej nie może wypowiedzieć ani rozwiązać stosunku pracy z imiennie wskazanym uchwałą zarządu jego członkiem lub z innym pracownikiem będącym członkiem danej zakładowej organizacji związkowej, upoważnionym do reprezentowania tej organizacji wobec pracodawcy albo organu lub osoby dokonującej za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy oraz zmienić jednostronnie warunków pracy lub płacy na niekorzyść pracownika, o którym mowa w pkt 1. Zgodnie z pkt 6 powyższego przepisu ochrona przewidziana w ust. 1 w zakładowej organizacji związkowej innej niż wymienione w ust. 3 i 4, przysługuje jednemu pracownikowi imiennie wskazanemu uchwałą zarządu tej organizacji.

Sąd Rejonowy podniósł, że powyższy przepis określa zasady ochrony trwałości stosunku pracy przysługujące działaczom związkowym. Związek zawodowy, stosując przepisy mające na celu ochronę pracownika przed zwolnieniem, nie może nadużywać wolności związkowej, dlatego też krąg adresatów mogących korzystać ze wskazanego uprawnienia został ograniczony. Należą do nich członkowie zarządu zakładowej organizacji związkowej, inni pracownicy – członkowie organizacji związkowych, legitymujący się prawem do reprezentowania tej organizacji wobec pracodawcy albo organu lub osoby dokonującej czynności z zakresu prawa pracy, którzy wskazani zostali uchwałą komitetu założycielskiego pracowników.

Sąd Rejonowy wskazał, iż kwestia ochrony szczególnej przysługującej związkowcom była już wielokrotnie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego. Ochrona ta, co podkreślał Sąd Najwyższy, nie zależy od zakresu upoważnienia, lecz od samego aktu umocowania pracownika do działania w imieniu związku zawodowego (wyr. Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2012 roku, sygn. akt II PK 83/2011, OSNP 2012). W treści dokumentu wymaga się dokładnego i pewnego tj. imiennego wskazania osób, które mają podlegać takiej ochronie, a także sprecyzowania długość jej obowiązywania.

W wypisie z rejestru Związku Zawodowego (...) w RP wyraźnie umocowano z imienia i nazwiska pracowników do działania w imieniu związku zawodowego oraz wskazano kadencję organizacji. Prezes zarządu K. K. o utworzeniu Związku Zawodowego (...) poinformowany został w dniu 5 czerwca 2014 roku, co w niniejszym postępowaniu było bezspeczne, a ponadto jasno wynikało z materiału dowodowego zgromadzonego na potrzeby przedmiotowego postępowania. Fakt fizycznego odczytania pisma przez prezesa, w ocenie Sądu Rejonowego, nie ma w sprawie znaczenia.

Powołując treść powyższego przepisu Sąd Rejonowy uznał, że powód A. S. podlegał szczególnej ochronie przewidzianej w art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy ustalił, że wbrew twierdzeniom strony pozwanej stosunek pracy z powodem został rozwiązany niezgodnie z prawem. A. S. był bowiem przewodniczącym zakładowej organizacji związkowej.

Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z treścią przepisu art. 50 § 3 k.p. jeżeli wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony lub na czas wykonywania określonej pracy nastąpiło z naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu tych umów, pracownikowi przysługuje wyłącznie odszkodowanie.

W myśl § 4 ww. przepisu odszkodowanie, o którym mowa w § 3 przysługuje w wysokości wynagrodzenia za czas, do upływu którego umowa miała trwać, nie więcej jednak niż za 3 miesiące.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Rejonowy w pkt I wyroku na zasadzie art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych w zw. z art. 50 § 3 i 4 k.p. zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 8.120,46 zł. W pkt II na podstawie art. 50 § 1 k.p. a contrario oddalił powództwo w części dotyczącej przywrócenia do pracy. Na mocy art. 203 k.p.c. w związku z art. 469 k.p.c. Sąd w pkt III wyroku umorzył postępowanie w części dotyczącej cofniętego powództwa.

Jednocześnie rozstrzygając o kosztach procesu Sąd Rejonowy na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461) zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.115,18 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 477² § 1 k.p.c..

Apelacje od powyższego wyroku wywiódł powód, zaskarżając powyższy wyrok w części dotyczącej przywrócenia do pracy, zarzucając mu:

1. naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w szczególności art. 38 § 1 k.p., art. 50 § 3 i § 5 k.p., oraz art. 32 ust. 1 pkt 1 i ust. 8 ustawy z 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 167),
2. naruszenie przepisów postępowania art. 328 § 2 k.p.c. w zakresie dotyczącym podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia.

Wskazując na te podstawy apelacji, powód wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w całości przywracając powoda A. S. do pracy w pozwanej (...) spółka z o.o. w W. na poprzednich warunkach t.j. dyspozytora - kierowcy,

ewentualnie o:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia - przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

W uzasadnieniu apelacji powód wskazał, że wyrok Sądu I instancji w części oddalającej powództwo w części dotyczącej przywrócenia do pracy jest w pełni nieuzasadniony pod względem materialnym i formalnym.

Sąd I instancji uznał, że powód podlegał szczególnej ochronie przewidzianej w art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych, co skutkuje, że zostały naruszone przepisy art. 38 § 1 k.p. w związku z art. 50 § 3 k.p.

Zgodnie z treścią przepisu art. 50 § 3 k.p., jeżeli wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony lub na czas wykonywania określonej pracy nastąpiło z naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu tych umów, pracownikowi przysługuje wyłącznie odszkodowanie.

Zdaniem apelującego, istotnym w sprawie jest fakt, iż Sąd I instancji powołując się na art. 50 § 3 k.p., co skutkowało przyznaniem powodowi odszkodowania, zapomniał o § 5 tegoż przepisu, który w wykonaniu wyroku TK P 4/10, obowiązująca od dnia 28 lipca 2011 r. ustawa z dnia 26 maja 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy (Dz. U. Nr 144, poz. 855) uzupełniła zdanie pierwsze art. 50 § 5 o wyrazy "a także pracownikowi w okresie korzystania z ochrony stosunku pracy na podstawie przepisów ustawy o związkach zawodowych". Po tej nowelizacji art. 50 § 3 k.p. odnosi się do ochrony stosunku pracy działaczy związkowych przewidzianej w art. 32 oraz 34² u.z.z.

Apelujący wskazał, że zapis tego przepisu po powołanej zmianie stanowi: § 5. Przepisu § 3 nie stosuje się w razie wypowiedzenia umowy o pracę pracownicy w okresie ciąży lub urlopu macierzyńskiego, pracownikowi-ojcu wychowującemu dziecko w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego, a także pracownikowi w okresie korzystania z ochrony stosunku pracy na podstawie przepisów ustawy o związkach zawodowych. W tych przypadkach stosuje się odpowiednio przepisy art 45. W wykonaniu wyroku TK P 4/10 obowiązująca od dnia 28 lipca 2011 r. ustawa z dnia 26 maja 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy (Dz. U. Nr 144, poz. 855) uzupełniła zdanie pierwsze art. 50 § 5 o wyrazy "a także pracownikowi w okresie korzystania z ochrony stosunku pracy na podstawie przepisów ustawy o związkach zawodowych". Po tej nowelizacji art. 50 § 3 k.p. odnosi się do ochrony stosunku pracy działaczy związkowych przewidzianej w art. 32 oraz 34² u.z.z.

Tym samym, zdaniem powoda, jako chronionemu pracownikowi na mocy ustawy o związkach zawodowych przysługiwało mu żądanie przywrócenia do pracy, mimo że była z nim zawarta umowa o pracę na czas określony.

W ocenie powoda, skoro Sąd w uzasadnieniu wyroku przyznaje, że podlegał on szczególnej ochronie przewidzianej w art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych, bo był przewodniczącym zakładowej organizacji związkowej, to winno to skutkować przywróceniem go do pracy. Powód przytoczył fragment z uzasadnienia wyroku: „Zgodnie z treścią przepisu art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 roku o związkach zawodowych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 167) pracodawca bez zgody zarządu zakładowej organizacji związkowej nie może wypowiedzieć ani rozwiązać stosunku pracy z imiennie wskazanym uchwałą zarządu jego członkiem lub z innym pracownikiem będącym członkiem danej zakładowej organizacji związkowej, upoważnionym do reprezentowania tej organizacji wobec pracodawcy albo organu lub osoby dokonującej za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy oraz zmienić jednostronnie warunków pracy lub płacy na niekorzyść pracownika, o którym mowa w pkt 1. Zgodnie z pkt 6 powyższego przepisu ochrona przewidziana w ust. 1 zakładowej organizacji związkowej innej niż wymienione w ust. 3 i 4, przysługuje jednemu pracownikowi imiennie wskazanemu uchwałą zarządu tej organizacji.

Powyższy przepis określa zasady ochrony trwałości stosunku pracy przysługujące działaczom związkowym. Związek zawodowy, stosując przepisy mające na celu ochronę pracownika przed zwolnieniem, nie może nadużywać wolności związkowej, dlatego też krąg adresatów mogących korzystać ze wskazanego uprawnienia został ograniczony. Należą do nich członkowie zarządu zakładowej organizacji związkowej, inni pracownicy - członkowie organizacji związkowych, legitymujący się prawem do reprezentowania tej organizacji wobec pracodawcy albo organu lub osoby dokonującej czynności z zakresu prawa pracy, którzy wskazani zostali uchwałą komitetu założycielskiego pracowników".

W rozważaniach tych Sąd I instancji nie wiadomo z jakich przyczyn pominął obowiązująca od dnia 28 lipca 2011 r. ustawę z dnia 26 maja 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy (Dz. U. Nr 144, poz. 855), która uzupełniła zdanie pierwsze art. 50 § 5 o wyrazy "a także pracownikowi w okresie korzystania z ochrony stosunku pracy na podstawie przepisów ustawy o związkach zawodowych".

Odnosnie naruszenie przepisów postępowania tj. art. 328 § 2 k.p.c. w zakresie dotyczącym podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia powód wskazał, że tak sporządzone uzasadnienie wyroku, uchybia powyższemu przepisowi, gdyż nie wskazuje z jakich przyczyn nie uwzględniono art. 50 § 5 k.p., zmienionego nowelizacją obowiązującą od 28 lipca 2011 r.

Z powyżej podanych względów, w ocenie powoda, apelacja jest w pełni uzasadniona.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda zasługiwała na uwzględnienie, skutkując zmianą zaskarżonego wyroku, chociaż nie wszystkie zarzuty zasługiwały na podzielenie.

Bezzasadny był zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów postępowania, tj. art. 328§ 2 kpc w zakresie podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia. W ocenie powoda Sąd Rejonowy naruszył powyższy przepis, gdyż nie wskazał, z jakich przyczyn nie uwzględnił art.50 § 5 k.p. w brzmieniu obowiązującym od 28 lipca 2011r.

Stosownie do art.328 § 2 kpc uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Uzasadnienie Sądu Rejonowego zawiera podstawę prawną rozstrzygnięcia, zarówno w zakresie uwzględnionego roszczenia o odszkodowanie, jak i w zakresie oddalonego powództwa o przywrócenie do pracy. Jedynie w tym miejscu należy zauważyć, iż Sąd Rejonowy błędnie wskazał jako podstawę oddalonego powództwa art. 50 § 1 k.p. a contrario, ponieważ przepis ten dotyczy umów na okres próbny, natomiast w trakcie wypowiedzenia umowy o pracę łączyła powoda z pozwanym umowa na czas określony.

Bezzasadny był również zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art.38 § 1 k.p. Przepis ten bowiem dotyczy tylko umów o pracę zawartych na czas nieokreślony. Stosownie do tego przepisu o zamiarze wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony pracodawca zawiadamia na piśmie reprezentującą pracownika zakładową organizację związkową, podając przyczynę uzasadniającą rozwiązanie umowy. Dodatkowo wskazać należy, że przepis ten ponadto nie ma zastosowania wówczas, gdy przepis szczególny dopuszcza wypowiedzenie tylko za zgodą zakładowej organizacji związkowej (np. w odniesieniu do działaczy związkowych).

Pozostałe zarzuty dotyczące naruszenia prawa materialnego w pełni zasługiwały na podzielenie.

Jak wynika z ustalonego przez Sąd Rejonowy stanu faktycznego, nie kwestionowanego przez pozwanego (protokół rozprawy apelacyjnej k. 260) powód podlegał szczególnej ochronie, jako przewodniczący komitetu założycielskiego związku zawodowego, wynikającej z art. 32 ust.1 i 8 ustawy z dnia z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U.2014.167 j.t.) Prawidłowo również Sąd Rejonowy ustalił, że pozwany dokonał wypowiedzenia umowy o pracę powodowi, zawartej na czas określony, z naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu tej umowy, ponieważ przed dokonaniem wypowiedzenia nie uzyskał zgody zakładowej organizacji związkowej.

Trafnie powód zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 50 § 5 w zw. z § 3 k.p.

Zgodnie z § 3 art. 50 k.p. jeżeli wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony lub na czas wykonania określonej pracy nastąpiło z naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu tych umów, pracownikowi przysługuje wyłącznie odszkodowanie. Jednakże przepis tego nie stosuje się m.in. w razie wypowiedzenia umowy o pracę pracownikowi w okresie korzystania z ochrony stosunku pracy na podstawie przepisów ustawy o związkach zawodowych (§ 5). W tych przypadkach stosuje się odpowiednio przepisy art. 45.

Na mocy § 2 art. 45 Sąd mógłby nie uwzględnić żądania pracownika uznania wypowiedzenia za bezskuteczne lub przywrócenia do pracy, jeżeli ustaliłby, że uwzględnienie takiego żądania jest niemożliwe lub niecelowe. W takim przypadku Sąd ma prawo orzec o odszkodowaniu. Jednakże w niniejszej sprawie powyższy przepis nie ma zastosowania, ponieważ został on wyłączony z mocy § 3 . Stosownie do tego przepisu, przepisu § 2 nie stosuje się do pracowników, o których mowa m.in. w przepisach szczególnych dotyczących ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem umowy o pracę , chyba że uwzględnienie żądania pracownika przywrócenia do pracy jest niemożliwe z przyczyn określonych w art. 41¹ k.p. (w takim przypadku sąd orzeka o odszkodowaniu).

W stanie faktycznym niniejszej sprawy nie zachodzą przesłanki z art. 41¹ § 1 k.p. - nie została ogłoszona upadłość ani likwidacja pozwanej spółki. Tylko bowiem w takiej sytuacji , tj. ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy, nie stosuje się przepisów szczególnych dotyczących ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem umowy o pracę.

Mając powyższe na uwadze, apelacja powoda podlegała uwzględnieniu, skutkując na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmianą zaskarżonego wyroku w punktach I, II, V i przywróceniem do pracy powoda u pozwanej na poprzednie warunki pracy i płacy, na mocy wyżej cytowanych przepisów – w miejsce wadliwie zasądzonego przez Sąd I instancji odszkodowania.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98, 99 i 108 k.p.c. w zw. z § 12 ust.1 pkt 1, w zw. z § 11 ust.1 pkt 1 i w zw. z § 2 ust.2 (180zł+ 585,06zł + 50zł - spis kosztów k. 258) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.).